

[Stensballe.]

hvad man kunde konstatere, vilde finde Sted. Derfor kan jeg ikke erkende Rigtigheden af, hvad den højtærede Minister har udtalt. Jeg maa mene, at Kommunerne har en berettiget Forventning om at faa mere udbetalt end det, den højtærede Minister nævnte, og at vi med de 4 Mill. Kr. er gaaet til Grænsen af det, man kan gøre uden at gaa Kommunernes berettigede Forventning for nær. Vi mener heller ikke, at der her er givet tilstrækkelige Oplysninger om, hvorledes Stillingen er ude i Landet, men jeg forstaar, at den højtærede Minister ligger inde med saadanne Oplysninger. For at faa dem meddelt og for eventuelt at forsøge paa at faa Lovforslaget ændret, saaledes at et mindre Beløb gaar ind i Vej fonden, og saaledes at Sognekommunerne, Amtskommunerne og Bykommunerne vedblivende beholder Administrationen af de øvrige Beløb, vil jeg, naar denne Forhandling er endt, foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

Jensen (Aale): Jeg skal ikke komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder, ej heller blande mig i den Strid, der synes at være mellem den forhenværende Minister for offentlige Arbejder, den nuværende Ordfører for Partiet Venstre (Stensballe), og den nuværende højtærede Minister. Jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at det forekommer mig, at den fhv. Minister vadede noget rundt i sine Udtalelser, men, som sagt, det skal jeg ikke blande mig i, det vil jeg overlade til den nuværende højtærede Minister at komme ind paa, hvis han finder Anledning dertil.

Overfor den ærede Ordfører for Venstres sidste Bemærkning om, at han ønskede Lovforslaget i Udvalg, vil jeg udtale det Haab, at det ikke betyder, han ønsker et Begravelsesudvalg; for, som det allerede er sagt af den højtærede Minister, der trænges haardt til Vejforbedringer og til nye Vejanlæg, vel nok over hele Landet, men specielt i Jylland.

Jeg havde for mit Vedkommende foretrukket, at man kunde have behandlet og saa nogenlunde faaet gennemført det af den højtærede Minister i Folketinget først fremsatte Lovforslag, men vi ved jo alle, hvorledes det er gaaet med det. Vi ved, at Folketingsudvalget krævede en Mængde Oplysninger og bl. a. krævede et Tilsagn fra Kommunerne om, at de vilde anvende de paagældende Beløb, og vi ved, at det kun var et Mindretal, der gav bekræftende Svar herpaa, hvilket jeg maa beklage. Jeg kan slet ikke begribe det, for naar

man taler med Folk ude omkring paa Landet, ikke mindst i de Egne, hvor man synes, der trænges til Vejforbedringer og Vejanlæg, er de saa godt som alle af den Anskuelse, at det af Ministeren først fremsatte Forslag var et udmærket Forslag. En af de allerførste Dage, efter at Ministeren havde fremsat dette Lovforslag, var jeg kommet ud at køre med en Mand i Selvejerbil, og han udtalte sin store Begejstring over, at Ministeren nu var kommet med et saadant Forslag. Selv havde han tænkt sig, hvis han havde haft Lejlighed til det, at give Impulsen til Fremkomsten af et saadant Forslag, men Ministeren var kommet ham i Forkøbet, og det var han, som sagt, meget begejstret over. Thi, sagde han, det er ikke alene behageligt at køre i Bil paa en god Vej; men det betyder sandelig ogsaa en stor Besparelse for Bilernes Vedkommende, og da vi motorkørende nu en Gang skal betale, saa synes jeg, det er rimeligt, at der skabes Betingelser for, at vi hurtigst muligt faar bragt vore Veje i en bedre Orden, end Tilfældet er. Dette Forslag har imidlertid ikke nydt Fremme, og det maa jeg beklage baade af Hensyn til den Trang, der er til Vejforbedringer, og af Hensyn til det Arbejde, som Forslagets Gennemførelse vilde have givet Anledning til. Nu maa vi nøjes med det Lovforslag, som er til Behandling. Om dette vil jeg da sige, at det i nogen Maade tilsigter en Forbedring af vore Vejforhold, og derfor maa vi tage det og tage det Fremskridt, vi kan opnaa derved — af mange gode Grunde. Jeg synes, at naar de motorkørende betaler deres Afgift, saa har de, som jeg alt har nævnt; Krav paa gode Veje. Men der er ogsaa Hensyn at tage til andre end motorkørende, og Forholdet er det, at selv paa de mange Landeveje, hvor Vejbanen er god, mangler man gode Færdselsveje for andre Mennesker, om jeg saa maa sige. De, der kører med Heste, kan naturligvis nogenlunde klare sig; naar der bliver vist tilbørligt Hensyn fra de motorkørendes Side, kan de saa nogenlunde holde sig inde paa Vejbanen. Men værre er det for Cyklisterne, for selv paa mange af de ellers ret gode Landeveje mangler der i høj Grad Cyklestier, og saadanne synes jeg Cyklisterne har Krav paa at faa. Der skulde helst være Plads for os alle sammen, Vejene skulde være Allemands Eje.

Der er ogsaa endnu Mennesker, der gaar eller, om man hellere vil bruge det mere moderne Udtryk: spadserer; det passer nu ikke i alle Tilfælde det Udtryk, men altsaa: Folk, der gaar eller spadserer; ogsaa disse Mennesker synes jeg, der maa